

Jāņa Rozenberga veltījums Cēsu kauju 95.gadskārtai

Cēsnieki ierasti ir lepni ļaudis. Mūsos mīt lepnums par saviem novadniekiem un viņu panākumiem, lepnums par skaisto vidi, kurā dzīvojam, lepnums par mūsu bagāto vēsturi un izcilo kultūru. Cēsnieki ierasti ir lepni ļaudis. Mūsos mīt lepnums par saviem novadniekiem un viņu panākumiem, lepnums par skaisto vidi, kurā dzīvojam, lepnums par mūsu bagāto vēsturi un izcilo kultūru. To visu allaž esam panākuši ar darbiem nevis tukšiem vārdiem.

Tāpēc šodien, Varoņu piemiņas dienā, varam būt īpaši lepni. Lepni, jo zinām – Cēsīs izšķīrās cīņa par svabodu Latviju. Tieši ticība dzimtenes brīvībai un drosme stāties pretī labāk bruņotam un organizētam pārspēkam pirms 95 gadiem, pierādīja, ka cēsnieki – jauni zēni un pieredzējuši vīri – var pagriezt vēstures ratu. Mēs nerunājām, mēs darījām. Mēs cīnījāmies un mēs uzvarējām.

Un uzvarējām mēs kopīgi, stāvot plecu pie pleca ar saviem igauņu brāļiem. Tas ļāva mums noticēt pašu spēkiem un lika pārējai pasaulei noticēt Latvijas un Igaunijas valstīm. Taču, kā rāda nesenie notikumi, šī kopība un ticība sev šodien ir tikpat svarīga kā pirms 95 gadiem.

Diemžēl arī pēc gandrīz gadsimta mēs redzam, ka tautu un valstu suverenitāte nav pašsaprotama. Mums katru dienu jāapliecina gatavība par to pastāvēt. Mums jābūt pašapzinīgiem, jābūt cieņpilniem par savu valsti un mūsu senčiem, kuri nolika savas galvas, par to cīnoties.

Skatoties uz mūsu brašajiem Nacionālo bruņoto spēku karavīriem, skatoties uz Cēsu jaunsargiem, skatoties uz dedzīgajiem jauniešiem ikgadējā 11.novembra lāpu gājiena laikā, esmu drošs – Cēsīs ir ne vien lepnas, bet arī stipras. Un, kā pierāda vēsture, kamēr Cēsīs būs tādas, arī Latvijas brīvība būs nosargāta.